

Fredagen den 30 oktober

Sandinist i Lund

I förra veckan tog moderaten Gun Hellsvik emot sandinistrepresentanten Reynaldo Melendez på rådhuset i Lund. – Nicaragua är ett u-land med förstörd ekonomi, sa Reynaldo Melendez. Landet har stora behov. Det som det finns gott om här i Lund och som inte behövs skulle kunna användas i Nicaragua. Framför allt finns det stora behov inom hälsovård, sjukvård, utbildning och bostadsbyggande. Mer konkreta idéer om vad Lund kan göra för Leon skulle kunna komma fram i en djupare dialog, sa Melendez vidare.

Någon djupare dialog mellan Leons och Lunds representanter blev det emellertid inte. Gun Hellsvik konverterade älskvärt och kom med ett halvt löfte en delegationsresa från Lund nästa höst. Det är en resa som fullmäktige belutat om i och med att vpk:s motion om vänortsutbyte gick igenom. Gun Hellsvik vill egentligen inte att någon lundarepresentant reser till Nicaragua.

Nu var det påtvingade beslutet om representationsbesöket det mest konkreta hon

hade att komma med. Där efter överlämnade hon en bok om Lund. Själv fick hon motta ett svart korallhalsband. Det var mycket elegant.

Reynaldo Melendez är regeringens representant och har ansvar för kontakter med solidaritetsprojekt, biståndsarbete och vänortskommuner bl a för Leon. Syftet med resan var att samordna de projekt som pågår och ha kontakt med organisationer och myndigheter. I Lund ligger nu allt vänortsarbete nere i väntan på att kommunen ska utreda vilka former vänortsarbetet ska ha. Det är Gun Hellsvik som tagit initiativ till den utredningen.

Leons andra vänorter är man betydligt aktivare. I t ex Hamburg har kommunen två personer anställda för att samordna alla projekt som berör Nicaragua. Tom i Margret Thatchers England, i Oxford, har kommunen anställt en person för vänortsarbetet med Leon.

I Lund bjöds gästen på kaffe och wienerbröd. Den fattiga Stödkommittén fick betala kostnaderna för leonrepresentantens resa.

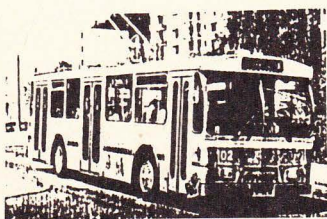
Om att utreda trådbussar

Denna vecka kommer kommunfullmäktige antagligen säga ja till en motion från miljöpartiet att "utreda möjligheterna att införa trådbussar på ett antal linjer inom staden". Tjänstemän och nämndpolitiker inser att tekniken är känd sedan decennier tillbaks och att de miljömässiga fördelarna är stora. Men det finns frågetecken inför kostnaderna. I Malmö har gjorts en utredning som pekar på en femtioprocentig fördyrning jämfört med diesel, men i Uppsala tror man bara på några procent. I Linköping där man snokat reda på det mesta om trådbussar är man i alla fall övertygad om att

kostnaderna är betydligt lägre än vad Malmö förutspår.

En trådbuss kostar det dubbla jämfört med dieselmen håller betydligt längre. Listigast synes vara en kombination av tråd och diesel så att linjerna kan läggas mer flexibelt.

Forts sid 3

Feministsamtal på Lundagård

Agaath Beuk var på tillfälligt besök i Lund. Kerstin Larsson, Kitten Anderberg och jag samtalade med henne över en kopp kaffe på Lundagård.

Agaath Beuk, vem är hon?

Agaath kommer från Utrecht i Holland, där hon arbetar som socialarbetare. Hon är feminist och socialist och har lång erfarenhet av kvinnopolitiskt arbete inom sitt fackförbund. Under sina dagar i Lund tog hon kontakt med vpk för att få ställa några frågor till svenska feminister. Hon ville veta lite om den svenska kvinnans ställning och vilka kvinnopolitiska krav som drivs av kvinnorörelse och politiska partier. Samtalet gav även oss viktiga upplysningar om hur motsvarande läge är i Holland.

Kvinnoinstitutet i Haag

I Holland finns ett institut som arbetar för kvinnors ekonomiska oberoende. Institutets verksamhet är organiserad både på nationell och lokal nivå. Den nationella verksamheten är förlagd till Haag och medlemmarna utgörs av 40 organisationer – kvinnoorganisationer, politiska partier och fackförbund. Institutet drivs med statliga medel utan att för den skull vara en statlig myndighet, typ vår jämställdhetsdelegation.

De frågor man arbetar med är kvinnors möjligheter att skaffa jobb, deras arbetsrättsliga ställning, socialförsäkringar, arbetslöshetsersättning och skattelagstiftning etc.

Arbetstidsförkortning – ett steg före

I Holland har man fortfarande sambeskattning men det är en ändring på gång. Sysselsättningsgraden bland kvinnor i Holland är 35-40% mot Sveriges 80%.

Från och med den första januari 1988 skall Agaath börja sitt nya jobb som en av fyra jämställdhetsombudskvinnor på institutet i Haag. De lokala verksamheterna inom institutets ram arbetar med att sprida information om lagstiftning och reformer som berör kvinnor samt med att skapa opinion i olika kvinnofrågor. Dessa lokala grupper bygger på enskilt medlemskap.

Vi berättade att 30-timmarsveckan är ett av de främsta kraven för socialistiska kvinnor idag i Sverige. Då fick vi veta att i Holland har man nu 38-timmarsvecka och att kvinnorna driver kravet på 25 timmar. De arbetar också för en rättvis fördelning mellan män och kvinnor när det gäller lönearbete kontra arbete i hemmet.

Kvinnors nätverk

Agaath ville också veta hur den svenska kvinnokampen bedrivs idag. Vi räknade upp olika exempel. Mest engagerade var vi kanske när vi berättade om sådant som låg oss själva nära. Hon fick t ex veta att det finns en kommundelsnämnd på norr och att en kvinnogrupp bildats där på vpk norrs initiativ. Hon fick veta en hel del om kvinnofolkhögskolan i Göteborg där Kerstin sitter i styrelsen. En kvinnofolkhögskola har de i Holland också och Agaath blev lovad en informationsbroschyr på engelska om skolan i Göteborg. Och vi fick i utbyte henne som kontaktperson i Holland. Som avslutning på vårt samtal tog Kitten henne med upp till Forum för kvinnliga forskares lokaler vid Palestra för att visa på ytterligare ett exempel hur kvinnorörelsen arbetar i Sverige idag.

Lena Lundgren

Sent uppvaknande

Genom vpk:s mullvadsarbete har Gambros utsläpp blivit en riksskandal. Utsläppen har dock inte varit hemliga. Vpk slog larm redan våren 1985. Alla ansvariga politiker har vetat om de stora utsläppen av freon och etylenoxid.

I borgerlighetens Lund har familjen Crafoords Gambro alltid varit ett omhuldat företag. Lund tar emot donationer i miljonklassen från Crafoordska stiftelsen. Ingen borgerlig lundapolitiker har velat ingripa mot Gambro trots flera påstötningar från vpk.

När vpk härom året föreslog att kommunen skulle ingripa för att Gambro är en sanitär olägenhet för dem som bor runt omkring, ville varken centern eller socialdemokraterna vara med. De tyckte det var onödigt att kommunen skulle ingripa.

Nu när Gambros utsläpp blivit en offentlig miljöskandal störtar centern och socialdemokraterna fram och vill visa att de minsann också tar initiativ i miljöfrågor. Nu skriver Larry Andow (s) till kommunstyrelsens ordförande och ber henne göra något så det inte ser ut som om kommunen inte gör något.

Centerns Geirid Fiskesjö skriver till Miljö- och hälso-skyddsnämnden och kräver exakt samma sak som hon vid två tillfällen röstat emot - då vpk ställt kraven.

Vad har då Miljöpartiet gjort? Absolut ingenting! När vpk 1985 försökte få länsstyrelsen och lundapolitikerna att vakna tyckte miljöpartisten i Miljö- och hälso-skyddsnämnden att utsläppen inte var så farliga att kommunen behövde ingripa.

Man borde förvänta sig av ett parti som kallar sig "miljöparti" att det håller reda på vad industrierna har för sig. I alla fall i Lund där partiet har ett av sina starkaste fästen. Men industriutsläpp verkar ligga utanför Miljöpartiets intresseområde.

Alla partier utom vpk i kommunens Miljö- och hälso-skyddsnämnd har litat på att Gambro på eget initiativ skulle minska utsläppen och därmed minska sin profit. De borde gå på vpk:s marxistiska grundkurs så de lär sig att så fungerar inte företag i ett kapitalistiskt samhälle.

I rättvisans namn bör dock sägas att Miljöpartiet stödde vpk:s motion om Gambros etylenoxidutsläpp i fullmäktige.

Än lever liket

När man frankt uttalar sig om den ena och andra kommande händelsen så går man ibland på vissa stötar. Jag har en sådan att redovisa i dag.

I sista numret av VB före sommaren berättade jag om att renhållningsstyrelsen i Lund hade att ta ställning till ett förslag från CITY BOX MEDIA AB som ville sätta upp ett antal papperskorgar gratis för kommunen, mot att företaget fick sälja reklamplatsen på papperskorgarna. Jag kallade detta kommersiell nedsmutsning av miljön och trodde inte att Nisse Gustavsson skulle hålla ett brandtal mot förslaget. Jag sa t o m att om socialdemokraterna röstade emot förslaget så lovade jag att bokstavligen äta upp min text och det med glädje.

Mer fiber i kosten

Nu har jag läst renhållningsstyrelsens protokoll från den 11 augusti och där framgår att, efter ärendets bordläggning över sommaren, Nils Gustavsson tillsammans med den övriga s-gruppen och vpk:s Mats Bohgard faktiskt röstat nej till avtalet, och ja till ett förslag att verket skulle sätta upp egna papperskorgar. Det är en glädjande nyhet, även om det bara var vpkledamoten som reserverade sig. Det betyder att den kritiska hållning till kommersialismen som kan skymta fram på ledande håll i det socialdemokratiska partiet alltså också kan komma till politiskt uttryck i Lund. Situationen i Lund brukar jag själv annars anse som ett exempel på den allmänna förflackningen av den skånska arbetarrörelsen, men allt hopp är alltså inte ute. Själv tog jag en sund chans som det heter, men sanningen är att i Nisse Gustavsson bor en gammal vänsterman, vilket jag borde ha erinrat mig från ett och annat fullmäktigesammanträde. Vad papperskorgarna beträffar får man väl anta att borgarna är lyckliga nu : jag antar de känner sig som om Tomten varit på besök. tänk 100 papperskorgar alldeles gratis, och dessutom fler stimulerande köpbudskap i gatubilden!

När detta läses har jag förhoppningsvis redan fullgjort mina nämnda utfästelser, i vittnets närvaro. Det är väl bara nyttigt med mer fiber i maten ?

Den tidningslösa staden
Det kan inte hjälpas - förra veckans begivenheter kring Gambros freon- och etylen-

oxidutsläpp får föranleda ytterligare några kommentarer. Förra veckans nyheter var ju i själva verket gamla som gatan. Alla fakta - om utsläppens karaktär, mängder, farlighet etc har stått till politikernas och medias fria disposition sedan länge. Låt oss börja med att se på media. Lundasidorna, dessa journalistikens flaggskepp enligt redaktörerna, har faktiskt på ett rimligt sätt speglat Vpk's ansträngningar att få något gjort åt utsläppen redan från 85. Men bara speglat, med den undersökande journalistiken har det varit klen.

Nisse

Varför dröjde det ?

Det är lätt att föreställa sig vilken känsla av desperation som måste ha gripit Vpk-aktivisterna efter hand när de satt där med sina insikter. Enda chansen blev att gå till en större offentlighet: det är först när man gav materialet åt radions nyhetsredaktion som ämnet på allvar började intressera lokala politiker och journalister. Nu blev ärendet till slut en triumf för Karin Svensson-Smiths kunskap och envishet. Jag tycker att hon har befäst sin roll som en av partiets ledande politiker.

Men åter till dagens fråga: varför behövde det dröja så länge innan det blev några politiska reaktioner i Lund? Jag vet faktiskt inte. En teori skulle vara att andra partier inte bryr sig om miljöfrågor, men det motsäges av deras handlingar i efterhand då de i halv panik försökte kasta sig på taget. Trodde de inte det

var ett allvarligt problem /begrep de inte faktainnehållet ? Det är möjligt, men inte troligt - alla partier har tillgång till sakkunskap och flera av dem har fackbiologer i den nära partikretsen. Tjänstemännen på miljö- och hälso-skyddsnämnden kände också sakinnehållet i frågan men ville här som så ofta annars inte göra något särskilt. Samförståndsandan, kärnan i Lundalinjen, har inte plats för några bryska uppmaningar till vare sig Gambro, Tetrapak eller Åkerlund & Rausing.

Då återstår väsentligen bara en förklaring. Den står i motsats till de förhoppningar man ibland kan hysa om att politik skulle kunna vara en rationell process. Den är naturligtvis att det var Vpk som väckte förslagen. De andra partierna i Lund har särskilda personer vars uppgift i lokalpolitiken är att i miljöfrågor väcka av Vpk säga: "Jag är en varm miljövän, och det kan synas som om det ligger en hel del i det här förslaget, men ..., varför jag ber att få tillstyrka kommunstyrelsens förslag." Det är snälla och sympatiska personer i övrigt, de ligger förmodligen vakna halva nätterna i samvetsnöd över sitt handlande, och i partiernas inre liv kanske de gör stortartade miljöpolitiska insatser. Men i den politik som kan iaktas utifrån i form av röst-siffror och faktiska ställningstaganden är deras funktion klar.

Kalle Anka kommunalråd

Man kan ibland känna en sorts trötthet över lokalpolitiken - jag menar Lunds sociala struktur är sådan att borgarna skulle kunna sätta in Kalle Anka som kommunalråd och ändå vara säkra på sin majoritet. Men det går en rak linje från mitten av 70-talet, då Vpk kom som en frisk vind i kommunalpolitiken och angrep samförståndsanda och likgiltighet, till dagens Gambro-ärende. Må vara att det är klen med återväxten i Vpk, men än finns det liv i liket, och arbetsuppgifter verkar inte heller saknas.

Lucifer

**Vänortsförening
Lund - Leon**

Tid: Tors 5 nov kl 19.00
Plats: Katedralskolans matsal
På mötet beslutas om bildande av en vänortsförening för Lund och staden Leon i Nicaragua. Dessutom sedvanliga beslut om styrelse, ordf

och medlemsavgift.
Det blir sång och musik, kaffe med dopp och bildvisning. James Waldes talar till bilderna.
Alla hjärtligt välkomna.
Cecilia Lindblom, Håkan Runesson, Ulf Teلمان (arbetsgrupp för bildande av vänortsföreningen)

Kompol har dåligt på fötterna

Roland Andersson har i VB nr 29 besvarat min kritik av vpk:s kommunalpolitiska grupps (kompol) förslag om kollektivtrafiken i Lund. Han tog däremot inte upp Henrik Smiths väl så skarpa kritik om att kompol opportunistiskt hade vikt sej för den högljudda opinionen av välbeställda människor som nyss flyttat in i stadskärnan och nu är oroliga för barnens skolmiljö.

Det kommer kanske. Tills vidare får jag tacka svaret, som det brukar heta i fullmäktiges interpellationsdebatter oavsett vad man tycker om innehållet. Det var välskrivet och roande, särskilt i öppningen om Scherfigs idealist som förbättrar världen genom att gå i sandaler mitt i vintern. Skämtet gick nog hem bland de läsare som har råkat se mej i den fotbeksledningen. Men Roland begår en smula våld på litteraturen. Idealisten i fråga går inte i sandaler utan barfota, vilket onekligen är ett strå vassare.

I själva sakfrågan har Roland och kompol lika dåligt på fötterna som boktryckare Damaskus.

Trafikteknik handlar inte enbart om transportteknik, säger han. Nej. Men nog kommer man snett om man, som kompol, sätter miljön (och då enbart luftmiljön) i första hand och transportbehovet först i tredje.

Han upprepar kravet på direktbussar till arbetsplatserna, aktuellt genom en vpk-interpellation. Jodå, men det är inte problemfritt. Den lokala kollektivtrafikens stora problem är ju den ojämna belastningen i rusningstimmarna. Fler linjer då kräver fler bussar och chaufförer som är sysslolösa resten av dagen, eller en uttunning av de reguljära linjerna.

Han tar inte upp resone-mangent om att symboliskt, i stadsbilden, markera kollektivtrafikens ställning. Kompol tycker nog att det är rent nys. De gör det till en informationsfråga som kan lösas med skyltar. Men jag upprepar: det är uråldrig stadsplanevisdom att genom läge och utförande lyfta fram det som man tycker är viktigt. Se på domkyrkan! Eller ta en klassisk stadsboulevard med dubbla spårvägsspår och kontaktledningar, där bilarna snällt får

hålla sej på sidan. Nog förmedlar den ett annat budskap än glesa busshållplatssyltar som bara uppfattas av de angelägna. Och jag upprepar att Rolands och kompol's blindhet är del av ett större problem i en tid då en yngre generation av arkitekter och lekmän börjar återupptäcka stadens estetiska och symbolmässiga sidor, om än genom postmodernismens tivelaktiga medium. Med sin vulgärfunktionalism förstår inte kompol vad som rör sej i tiden.

Slutligen säger Roland att programmet inte är kompol's uppfinning utan har antagits på vpk's medlemsmöte. Ja, det är sorgligt men sant att vpk som svar på den sk centrumutredningen sa att det inte behövdes någon central terminal för kollektivtrafiken. Men kompol's inledande gradering av kraven på kollektivtrafiken är deras alldeles egna påhitt. Liksom det härresande förslaget att alla som ska in i stadskärnan måste byta buss vid tullarna. Liksom det fantastiska förslaget att under ett års tid pröva sex miljövänliga bussystem, inklusive ett som kräver investeringar på tjugo miljoner. Det är sänt som ställer vpk utanför all seriös debatt om kollektivtrafiken i Lund, och som får mej att göra långa omvägar när jag möter en sakkunnig trafikplanerare. Om han inte läser VB kan han ju tro att jag tycker som kompol!

Gunnar Sandin

Forts från sid 1

Det verkliga problemet är förstas upphängningen av ledningar i stolpar eller fästen i fasaderna. Principen är enkel, men det gäller att göra det snyggt, ekonomiskt, säkert, lättföränderligt. Det tycks inte pågå någon intensiv forskning kring denna akilleshäla, men Magnus Grill på Lunds energiverk tror sig ändå kunna klara av det.

Blir det då en utredning? Nä, vad som kommer att hända är att man fortsätter att kolla vad som är på gång i Linköping (och där lär inte hända så mycket) och att man fortsätter att studera rapporter från en tidigare medarbetare i Lunds trafikplanering som nu är verksam i Tjeckoslovakien, där man forskar just kring trådbussar.

En utredning vore något mycket konkretare, men så långt sträcker man sig inte denna gång (eller kanske aldrig eftersom alla partier tycks vara mest intresserade av om diesellaggaserna ska koncentreras till Vårfruskolan, järnvägsstationen eller tullarna).

FH

Apropå järnväg och tunnel

I VB nr 31 finns några artiklar och kommentarer kring vpk, Öresundstunnel och järnvägspolitiken. Några kommentarer är på sin plats.

Om tunneln

I VB finns motstridiga uppgifter om vad som vpk centralt faktiskt har tagit för ställning om förbindelserna över Öresund. VBred. hävdar att partikongressen sagt nej till fasta förbindelser, medan Finn Hagberg hävdar att kongressen sagt ja till (i varje fall en utredning om) en borrhad tunnel. Någon måste ha fel, och det är dessvärre Finn Hagberg. Partikongressen i våras sa faktiskt att det inte finns behov av en fast förbindelse i dagsläget, men man lämnar dörren öppen för en kommande förändring av den inställningen. Ännu har inte någon officiell partiinstans bytt partiets ståndpunkt. Men bakgrunden till kongressens beslut är att den inte hade tid att närmare diskutera frågan om Öresundstrafiken, beroende på den segdragna striden om partiets allmänna huvudinriktning (som tog sig uttryck i personfrågor). Skånes kongressdelegation hade heller inte tid att komma fram till någon ståndpunkt i frågan (av samma skäl).

Vad gäller vpk Lund så finns inget beslut i frågan – annat än styrelsens ställ-

ningstagande. Det är anmärkningsvärt att inte ett medlemsmöte getts tillfälle att yttra sej.

Med tanke på den hafsiga behandlingen av frågan på såväl partikongress som i partiorganisationen i Lund tror jag nog att både Werner och Hagberg kan driva sin linje med fortsatt (?) gott samvete.

Om bilism och järnväg

I en annan artikel skildras vpk Lunds uppmaning till vpk's riksdagsgrupp att låta bilismen betala en upprykning av järnvägen. VB skriver: »Vpk Lunds uttalande är kritiskt mot regeringens tillsättning (av SJs styrelse) och kan därför tolkas som ett stöd till Viola Claesson» som hoppade av referensgruppen som sysslar med SJs framtid.

Jag vill påstå att uttalandet inte alls kan tolkas som ett stöd för Claesson. Hennes agerande värderas inte över huvudet taget. Ett uttalande med den innebörden som VB påstår skulle inte ha gått igenom så lätt på medlemsmötet. Claesson's avhopp måste ju ses som ännu ett utslag av den syn på politik som är förhärskande i vpk's partistyreelse: politik är att inta en attityd, en hållning, att markera »identitet» och »profil», inte att försöka påverka och förändra verkligheten.

Ulf Nymark

Debatt om uppdragsutbildning

Debatt om uppdragsutbildning.

Tisdag 3 nov kl 18.00 i Konserthuset AF-huset.

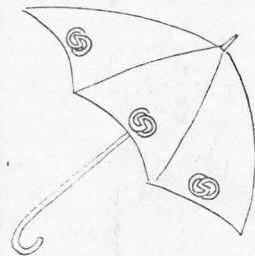
Lunds studentkår ordnar debatt om vem som ska ha ansvaret för högskoleutbildningen i Sverige. Vem skall finansiera högskolan? Skall man kunna köpa sin högskoleutbildning? Hur skall uppdragsutbildningen regleras?

Detta är frågor som kommer att debatteras mellan

Sverker Gustavsson, statssekreterare i utbildningsdepartementet,

Kerry Persson, rektor för FOSAM vid Lunds universitet och

Jörn Svensson, riksdagsman för vpk.

Funderingar ...

Företaget Gambro på norr är så måna om att vi inte ska bli våta i höstregnet att de delar ut paraplyer som reklam.

Samtidigt släpper de årligen drygt 50 ton freon rätt ut i luften. Freonet förstör ozonskiktet i atmosfären. Detta är hela jordens paraply och utan vilket ingen av oss kan överleva. Är det en handling som ser ut som en tanke?

Lena Lundgren

Har du flyttat?

Skicka hela adressdelen med din gamla adress till Veckobladet,
 Bredgatan 28, 222 21 Lund. Min nya adress är:

Adress:
 Postnummer: Postadress:

Ljugarbänken

Vad säger ni om Gambros ut-
 släpp?

Gun Hellsvik (m)

— Frågan är inte lätthanterad.
 I första hand måste ju företaget
 tänka på vinsten.

Lyttkens (fp)

— Det är verkligen synd om fä-
 ladsborna, men Holger Crafoord
 var sååå trevlig...

Lars V Andersson

— Geirid har ringt till Bertil i
 Stockholm och sagt att vpk är
 i farten, så nu måste han göra
 nåt.

Larry Andow (s)

— Ojdå, jag trodde freonet bara
 fanns i värmepumpar. Man lär
 så länge man lever.

Kjell Dahlström (mp)

— Det går vi emot. Vi är bara för
 småskaliga utsläpp.

Det kissas

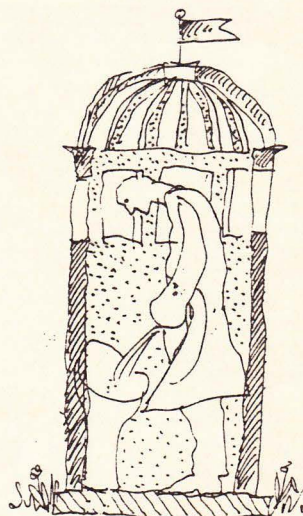
I en insändare i förra veckans
 nummer uttalade jag mig, nå-
 got drömmande, om spår-
 vagnstrafik i Lund och nämnde
 därvidlag pissoirfrågan. En-
 ligt mitt förmenande skall
 varje civiliserad stad ha stra-
 tegiskt utplacerade sådana i
 viss omfattning. Jag har nåtts
 av den principiella invänd-
 ningen att de i och för sig
 är orättvisa emedan de endast
 gynnar en minoritet av kom-
 munens innevånare.

Detta är ett hundraårigt
 problem. När de parisiska
 boulevarderna drogs fram
 blev pissoiren ett sätt att
 någorlunda anständigt lösa
 den problematik som tidigare
 lösts i rännstenen. Därvid
 löstes tyvärr ej majoritets-
 könets problem.

Själv är jag ingen maxi-

malist, jag tror på förnuft-
 tiga dellösningar. Vackra pis-
 soirer för halva befolkningen
 och en utredning om resten,
 vore en åtgärd värdig vår
 traditionsrika stad. Öldric-
 kande är på modet, rödvins-
 pimlandet har förpassats till
 radhusghettona, de manliga
 blåsorna står som spön i
 backen och det kissas i
 portgångar och på bakgårdar.
 Så pissoirer i gjutjärnsutför-
 ande, vandalsäkra och lät-
 tskötta, kunde lösa a'luta
 problem på ett behagfullt
 sätt. Ty det finns inget mer
 avstressande än att lätt blå-
 san i en sådan liten ku med
 utsläkt över förbiilande med-
 människor.

RB

**Ja till tunnel
 tvekan om biltåg**

Anhängarna till en tågtunnel
 under Öresund börjar forme-
 ra sej. I tisdags samlades ett
 antal intresserade på initiativ
 av trafikforskaren Leif Fran-
 zén. Bland dem fanns två
 professorer (ÅH! Sättarens
 anm.) och ett antal poli-
 tiker i ett brett spektrum
 från m via s och mp till vpk.
 Om tågtunnel var man ense,
 men ska det ordnas biltåg
 i den? Där gick åsikterna
 isär.

Det blir en fortsättning.
 Ett par av deltagarna kommer
 att skriva ett remissvar på
 Öresundsdelegationens utred-
 ning.

SSK-förslag som grund

Remissvaret kommer att utgå
 från det alternativ som SSK-
 kansliet presenterade i somras
 — det betonades att det var
 tjänstemännens och inte den
 politiska församlingens för-
 slag. SSK-förslaget, som är
 uppgjort med hjälp av bl a
 ASEA och Skanska, vill på
 svensk sida anlägga en biltågs-
 terminal vid Sjölanda. Model-
 len är hämtad från tunneln
 under Engelska kanalen, där
 möjligheterna till biltransport
 på tåg betonas mycket starkt
 i prospekten.

Under Öresund ska vi inte
 ha biltåg, tyckte flera av
 debattörerna. För de flesta
 är det ändå snabbare och

bekvämare att ta färjan vid
 Helsingborg. Och vill man
 framhäva det miljövänliga
 med tågtunneln störs bilden
 av prat om bilar. Risker är
 att den mest miljömedvetna
 delen av opinionen tar av-
 stånd från tunneln.

Bilbro huvudalternativ ännu

Mot detta invändes av debat-
 törer från de största politiska
 partierna att förslaget med
 bilbro fortfarande är huvud-
 alternativ. Tågtunnellösning-
 en har seglat upp oväntat
 snabbt, särskilt i och med den
 socialdemokratiska partikon-
 gressen, men ska det bli
 genomfört måste det nog
 sockras så att åtminstone en
 del av bilvännerna kan svälja
 det. Men naturligtvis ska de
 "riktiga" tågen, för både
 person- och godstransport,
 vara huvudsak. Kapaciteten
 torde inte vara något prob-
 lem. En modern dubbelspår-
 tunnel kan svälja mycket
 trafik.

De församlade menade
 dock att oenigheten på denna
 punkt bör hindra propagand-
 arbetet för tunneln. Nu gäller
 det att sammanställa argu-
 ment och sen presentera dem,
 både i samband med social-
 demokraternas rådslag och i
 den allmänna debatten.

Gr

BLÄSORKESTERN. Ingen rep sö
 1/11. On 4/11 anti-SAF-spelning
 i Malmö. Avmarsch från Stör-
 torget kl 17.30. 1 maj-låtar.
VPK IF. Ingen träning lö 31/10.
CHILEMÖTE till minne av Allen-
 des makttillträde on 4/11 kl 19
 i Folket Hus. Chilensk sänggrupp,
 tal om läget i Chile idag, sång av
 Mario Salazar, visning av filmen
 Hur länge till? Arr: Komm för
 mänskliga rättigheter i Chile.

KOMPOL träffas må 2/11 kl
 19.30 på partilokalen. Planering
 av budgetarbetet.

Detta nummer av VB gjordes av
 Finn Hagberg och Lars Svensson.

Kontaktredaktör för nästa VB
 är Finn Hagberg, tel 12 90 98.